AUGLÝSING

um Norðurlandasamning um gegnumflutning manna, er vísað hefur verið úr landi.

Hinn 3. desember 1965 var undirritaður í Kaupmannahöfn samningur milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar, um gegnumflutning manna, er vísað hefur verið úr landi.

Gildistaka samningsins er háð fullgildingu allra aðildarríkja, og verður dagsetning gildistöku auglýst síðar.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 27. desember 1965.

Emil Jónsson.

Agnar Kl. Jónsson.

Fylgiskjal.

SAMNINGUR

milli Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar um gegnumflutning manna, er vísað hefur verið úr landi.

1. grein.

Samningur þessi nær til allra manna, er vísað hefur verið úr einhverju samningsríkjanna.

2. grein.

Norðurlandaríki merkir í samningi þessum Danmörku (að Grænlandi undanskildu), Finnland, Ísland, Noreg (að Svalbarða og Jan Mayen undanskildum) og Svíþjóð.

Menn, sem vísað hefur verið úr landi, merkir einnig menn, er samkvæmt sænskum lögum eru útlægir (förvisad) eða samkvæmt finnskum eða sænskum lögum eru rækir (förpassad) með banni við því að koma aftur án sérstaks leyfis.

Brottvísunarríki merkir ríki, þar sem yfirvöldin hafa tekið ákvörðun um og framkvæmt brottvísun úr landi. Gegnumflutningsríki (transiteringsstat) merkir Norðurlandaríki, sem maður, er vísað hefur verið úr landi, ferðast um.

OVERENSKOMST

mellem Danmark, Finland, Island, Norge oð Sverige om transitering af udviste personer.

Artikel 1.

Denne overenskomst skal omfatte enhver person, der udvises af en af de kontraherende stater.

Artikel 2.

Ved nordisk stat forstås i denne overenskomst Danmark (med undtagelse af Grønland), Finland, Island, Norge (med undtagelse af Svalbard og Jan Mayen) og Sverige.

Ved udvist forstås i denne overenskomst også en person, der efter svensk lov er forvist (förvisad) eller efter finsk eller svensk lov er forpasset (förpassad) med forbud mod at vende tilbage uden særlig tilladelse.

Ved udvisningsstat forstås den stat, hvis myndigheder har besluttet og iværksætter en udvisning. Ved transiteringsstat forstås den nordiske stat, hvorigennem en udvist foretager gennemrejse.

3. grein.

Nú hefur manni verið vísað úr einhverju Norðurlandaríkjanna, og gegnumflutningur skal eiga sér stað um önnur Norðurlandaríki, og er þá yfirvöldum í brottvísunarríkinu skylt að sjá svo um, að gegnumflutningur eigi sér stað með leiðsögu eins eða fleiri fulltrúa frá brottvísunarríkinu.

Brottvísunarríkinu ber að gæta þess, að ferð um gegnumflutningsríki eigi sér stað án óþarfa tafar, og enn fremur ber því að ganga úr skugga um það fyrirfram, að skilyrði til áframflutnings frá gegnumflutningsríkinu séu fyrir hendi.

Gegnumflutningi telst ekki lokið, fyrr en telja má, að manni þeim, er vísað hefur verið úr landi, hafi verið veitt viðtaka í öðru Norðurlandaríki eða hafi fengið leyfi til að ferðast til ríkis utan Norðurlandanna.

Artikel 3.

Når en person udvises af en af de nordiske stater, og transiteringen skal foregå gennem andre nordiske stater, påhviler det myndighederne i udvisningsstaten at sørge for, at transiteringen sker under ledsagelse af en eller flere repræsentanter for udvisningsstaten.

Udvisningsstaten skal sørge for, at rejsen gennem transiteringsstaten sker uden unødigt ophold, ligesom den på forhånd skal forvisse sig om, at forudsætningerne for den udvistes viderebefordring fra transiteringsstaten foreligger.

Transitering kan ikke betragtes som afsluttet, før den udviste må antages at være modtaget i en anden nordisk stat eller at have fået tilladelse til at indrejse i en ikke-nordisk stat.

4. grein.

Við gegnumflutning skal koma til lands eiga sér stað um eftirtaldar landamærastöðvar:

a) í Danmörku: Kaupmannahafnarhöfn, Kaupmannahafnarflugvöllur, Frederikshavn, Helsingör, Hirtshals.
b) í Finnlandi: Helsingforshöfn, Helsingforsflugvöllur, Åbohöfn, Åboflugvöllur, Torneå, Vasa.
c) á Íslandi: Reykjavíkurhöfn, Reykjavíkurflugvöllur, Keflavíkurflugvöllur.
d) í Noregi: Oslohöfn, Osloflugvöllur, Kristianssand S, Halden, Kongsvinger, Arendal, Larvik, Horten, Trondheim, Narvik.
e) í Svíþjóð: Stokkhólmshöfn, Bulltoftaflugvöllur, Torslandflugvöllur, Gautaborg, Malmö, Arlandaflugvöllur, Hälsingborg, Charlottenberg, Ed, Riksgränsen, Storlien, Kiruna, Umeå, Haparanda.

Artikel 4.

Ved transitering skal indrejse ske over følgende grænseovergangssteder:

a) i Danmark: Københavns havn, Københavns lufthavn, Frederikshavn, Helsingør, Hirtshals,
b) i Finland: Helsingfors havn, Helsingfors lufthavn, Åbo havn, Åbo lufthavn, Torneå, Vasa,
c) i Island: Reykjavik havn, Reykjavik flyveplads og Keflavik flyveplads,
d) i Norge: Oslo havn, Oslo lufthavn, Kristiansand S, Halden, Kongsvinger, Arendal, Larvik, Horten, Trondheim, Narvik,
e) i Sverige: Stockholm havn, Bulltofta flyveplads, Torslanda flyveplads, Göteborg, Malmö, Arlanda flyveplads, Hälsingborg, Charlottenberg, Ed, Rigsgrænsen, Storlien, Kiruna, Umeå, Haparanda.

5. grein.

Áður en gegnumflutningur á sér stað, ber að tilkynna lögregluyfirvöldum á komustað í hlutaðeigandi gegnumflutningsríki með minnst 24 klukkustunda fyrirvara fullt nafn, fæðingardag og -ár

Artikel 5.

Inden transiteringen finder sted, skal politimyndighederne på indrejsestedet i vedkommende transiteringsstat underrettes mindst 24 timer i forvejen om den

og ríkisfang manns þess, er vísað er úr landi, svo og hvaða yfirvöld annast brottvísun, áætlaðan komutíma og auk þess stund og stað brottfarar úr hlutaðeigandi ríki.

6. grein.

Í sambandi við tilkynningu skv. 5. gr. er lögregluyfirvöldum gegnumflutningsríkis samkvæmt kröfu brottvísunarríkis skylt, þegar sérstaklega stendur á, að aðstoða við framkvæmd gegnumflutnings.

Á sama hátt getur sá, er veitir manni, sem vísað hefur verið úr landi, leiðsögu, hvenær sem er á leiðinni heimtað og fengið aðstoð frá næsta lögregluyfirvaldi.

Kostnaður, er leiða kann af aðstoð frá gegnumflutningsríki, greiðist til bráðabirgða af því ríki, en endurgreiðist svo fljótt, sem verða má, af brottvísunarríki. Endurgreiðslukröfu skal beina til yfirvalds þess, sem hefur komið brottvísun til leiðar.

7. grein.

Verði gegnumflutningur ekki framkvæmdur, er brottvísunarríki skylt að taka aftur við manni þeim, er vísað hefur verið úr landi. Þegar þannig stendur á, skal, eftir því sem við verður komið, sá aðili, er staðið hefur að brottflutningi, veita manni þeim, er vísað hefur verið úr landi, leiðsögu aftur til brottvísunarríkis. Ef þessu verður eigi við komið, ber lögregluyfirvöldum gegnumflutningsríkis að annast endursendingu manns þess, er vísað hefur verið úr landi, til brottvísunarríkis, en tilkynna því það áður. Kostnað við endursendingu ber að endurgreiða, svo sem fyrir er mælt í 6. gr.

8. grein.

Nú er útlendingi vísað úr einhverju Norðurlandaríkjanna, og ferðin á sér stað í flugvél, sem hefur viðkomu á flugvelli í öðru Norðurlandaríki, og má þá ferðin eiga sér stað án leiðsögu. Í slíkum tilvikum ber brottvísunarríki að senda tilkynningu til lögregluyfirvalda á þeim stöðum, sem viðkoma á að vera. Ef óskað er að-

udvistes fulde navn, fødselsdato og -år, statsborgerskab, hvilken myndighed, der iværksætter udvisningen, beregnet ankomsttid samt tid og sted for udrejsen af vedkommende stat.

Artikel 6.

I forbindelse med underretningen efter artikel 5 skal transiteringsstatens politimyndigheder på begæring af udvisningsstaten under særlige omstændigheder være pligtige til at medvirke til transiteringens gennemførelse.

På tilsvarende måde kan den, som ledsager den udviste, nårsomhelst undervejs kræve og få bistand hos nærmeste politimyndighed.

Omkostninger, som måtte opstå som følge af transiteringsstatens bistand, skal midlertidig afholdes af denne og snarest muligt refunderes af udvisningsstaten. Refusionskravet fremsættes over for den myndighed, der har iværksat udvisningen.

Artikel 7.

Såfremt transiteringen ikke gennemføres, skal udvisningsstaten være pligtig til at tage den udviste tilbage. Under sådanne omstændigheder skal så vidt muligt den, der har forestået transiteringen, ledsage den udviste tilbage til udvisningsstaten. Hvis dette ikke er muligt, skal transiteringsstatens politimyndigheder forestå tilbagesendelsen af den udviste til udvisningsstaten efter at have underrettet denne. Omkostninger i forbindelse med tilbagesendelsen vil være at refundere som i artikel 6 bestemt.

Artikel 8.

Når en udlænding udvises af en af de nordiske stater, og rejsen skal foregå med flyvemaskine, som mellemlander i en anden nordisk stats lufthavn, kan rejsen foretages uden ledsagelse. I sådanne tilfælde skal udvisningsstaten give underretning til politimyndighederne på det eller de steder, hvor mellemlanding skal

stoðar lögregluyfirvalda á viðkomustað, skal gera beiðni um hana a. m. k. 24 klukkustundum áður en brottför hefst. Bæði í tilkynningu og í beiðni skal greina upplýsingar um nafn, fæðingardag og -ár og ríkisfang þess manns, er vísað hefur verið úr landi, svo og áætlaðan komu- og brottfarartíma og auk þess tölustafaheiti flugferðar.

Ferðina skal skipuleggja þannig, að viðdvöl á viðkomustað verði eins stutt og verða má og þannig, að gisting eigi sér aðeins stað samkvæmt sérstöku samkomulagi við hlutaðeigandi lögregluyfirvöld. Áður en brottför á sér stað, skal yfirvald það, er annast brottvísun, enn fremur ganga úr skugga um það, að viðkomuflugvellir séu ekki lokaðir fyrir áframhaldandi ferð, og að fyrsti lendingarflugvöllur utan Norðurlandaríkjanna sé ekki lokaður fyrir aðkomuflugvélar.

Persónuskilríki og farmiða manns þess, er vísað hefur verið úr landi, ber að fela flugstjóra eða staðgöngumanni hans til varðveizlu, á meðan á ferð um Norðurlandaríki stendur.

9. grein.

Við framkvæmd ákvarðana um frávísun og auk þess brottvísun samkvæmt norskum lögum og „förpassning“ eftir sænskum lögum, sem ekki fela í sér bann við endurkomu án sérstaks leyfis, á ríki það, er framkvæmir ákvörðunina, rétt á því að annast gegnumflutning á hlutaðeigandi manni með leiðsögu um annað Norðurlandaríki og að krefjast aðstoðar hjá lögregluyfirvöldum síðarnefnda ríkisins, enda sé gætt starfsreglna þeirra, er lög þessi tiltaka.

10. grein.

Samninginn má einnig, að loknum samkomulagsumleitunum, rýmka, þannig að hann nái til Grænlands.

11. grein.

Samningur þessi skal fullgiltur, og fullgildingarskjöl varðveitt í Kaupmannahöfn.

ske. Såfremt der ønskes bistand fra politimyndighederne på mellemlandingsstedet, skal anmodning herom fremsættes mindst 24 timer forinden udrejsen påbegyndes. Såvel underretning som anmodning skal indeholde oplysning om den udvistes navn, fødselsdato og -år, statsborgerskab, beregnet ankomst- og afgangstid samt om flyverutens nummer.

Rejsen skal planlægges således, at ophold på mellemlandingsstederne bliver kortest muligt, og således at overnatning kun sker efter særlig aftale med vedkommende politimyndigheder. Inden afrejsen finder sted, må den myndighed, som iværksætter udvisningen, endvidere forvisse sig om, at mellemlandingshavnene ikke er lukkede for viderebefordring, og at den første landingshavn uden for de nordiske stater heller ikke er lukket for ankommende flyvemaskiner.

Den udvistes legitimationspapirer og billetter bør deponeres hos flyvemaskinens kaptajn eller dennes stedfortræder under rejsen gennem de nordiske stater.

Artikel 9.

Ved iværksættelse af afvisningsbeslutninger samt efter norsk lov bortvisningsbeslutninger og efter svensk lov förpassningsbeslutninger uden forbud mod at vende tilbage uden særlig tilladelse har den stat, som iværksætter beslutningen, ret til under iagttagelse af den i denne overenskomst anførte fremgangsmåde at transitere vedkommende person under ledsagelse gennem en anden nordisk stat samt til at kræve bistand af sidstnævnte stats politimyndigheder.

Artikel 10.

Overenskomsten kan efter forhandlinger udvides til at omfatte Grönland.

Artikel 11.

Overenskomsten skal ratificeres og ratifikationsinstrumenterne deponeres i København.

Samningurinn gengur í gildi, um leið og fullgildingarskjöl hafa verið afhent til varðveizlu. Frá sama tíma fellur úr gildi yfirlýsing frá 28. maí 1919 af hálfu Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar um gegnumflutning á útlendingum, sem vísað hefur verið úr landi.

Overenskomsten træder i kraft, såsnart samtlige ratifikationsinstrumenter er deponeret. Fra samme tidspunkt ophæves deklarationen af 28. maj 1919 mellem Danmark, Norge og Sverige angående gennemtransport af udviste udlændinge.

Þessu til staðfestu eru nöfn og innsigli hlutaðeigandi fulltrúa, sem hafa til þess löglegt umboð.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst og forsynet den med deres segl.

Gert í Kaupmannahöfn, hinn 3. desember 1965 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslenzku, norsku og sænsku.

Udfærdiget i Köbenhavn, den 3. december 1965 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk.

Eintak þetta skal varðveitt í danska utanríkisráðuneytinu. Staðfest endurrit af samningi þessum skal danska utanríkisráðuneytið senda hinum aðilunum.

Dette eksemplar skal opbevares i det danske udenrigsministerium. Bekræftet afskrift af denne overenskomst skal af det danske udenrigsministerium sendes til de övrige parter.

Nr. 22. 28. desember 1965.

AUGLÝSING

um afnám vegabréfsáritana milli Íslands og Mexico.

Hinn 21. desember 1965 var með nótuskiptum í London milli sendiráða Íslands og Mexico þar í borg gengið frá samkomulagi um afnám vegabréfsáritana fyrir íslenzka og mexikanska ferðamenn, sem ferðast vilja milli landanna miðað við allt að þriggja mánaða dvöl.

Samkomulagið, sem kemur til framkvæmda hinn 1. marz 1966, er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 28. desember 1965.

Emil Jónsson.

Agnar Kl. Jónsson.

Fylgiskjal.

Your Excellency,

I have the honour to acknowledge receipt of Your Excellency's Note of to-day concerning proposal to an Agreement for the Abolition of Visas between Iceland and the United Mexican States reading as follows:

1. Subject to the provisions of the present Agreement, Mexican citizens, whatever their point of departure, can enter Iceland and stay for a period not longer than three months, without the need to obtain a consular visa, provided that they hold a valid passport issued by the appropriate Mexican authorities.

2. Subject to the provisions of the present Agreement, Icelandic citizens, whatever their point of departure, can enter Mexico and stay for a period not